

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 73.710/3
van 2 juni 2023

avis 73.710/3
du 2 juin 2023

over

sur

amendementen op het
wetsontwerp 'houdende
diverse fiscale bepalingen'

des amendements au projet de
loi 'portant des dispositions
fiscales diverses'

Op 26 mei 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Financiën verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over amendementen op het wetsontwerp ‘houdende diverse fiscale bepalingen’.

De amendementen zijn door de derde kamer onderzocht op 1 juni 2023. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Toon MOONEN, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Lise VANDENHENDE, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 2 juni 2023.

*

Le 26 mai 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Finances à communiquer un avis dans un délai de cinq jours ouvrables, sur des amendements au projet de loi ‘portant des dispositions fiscales diverses’.

Les amendements ont été examinés par la troisième chambre le 1er juin 2023. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Toon MOONEN, conseillers d'État, Bruno PEETERS, assesseur, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Lise VANDENHENDE, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 2 juin 2023.

*

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

“De Kamer van Volksvertegenwoordigers (55K0685^(...)) en de regering (in kader van de beslissing gekoppeld aan de begroting voor het jaar 2023) hebben de sociale partners verzocht om de toekenning van de fietsvergoeding te veralgemenen over alle sectoren.

De sociale partners gaven aan deze verzoeken gevolg door het afsluiten van de CAO n° 164^(...) op 24/01/2023. Deze CAO trad in werking op 1 mei 2023 voorziet in een fietsvergoeding voor woon-werkverplaatsingen afgelegd met de fiets vanaf deze datum. Deze bijkomende fietsvergoedingen vallen binnen de loonnorm;

In deze CAO en in de bijgevoegde adviezen, werd gewezen op het noodzakelijke engagement van de regering om te voorzien in een compensatiemechanisme, dat gekoppeld werd aan de inwerkingtreding van de veralgemening van de fietsvergoeding;

Om rechtszekerheid te bieden aan de werknemers die van deze fietsvergoeding gebruik kunnen maken en om werkgevers in staat te stellen hun verplichtingen zo goed mogelijk na te komen, moet ook de wettelijke basis van dit compensatiemechanisme snel worden vastgesteld.”

2. De aangehaalde motivering bevat geen pertinente en voldoende concrete gegevens die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op een aanvraag om een advies binnen vijf werkdagen. Inzonderheid blijkt niet waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, niet kon worden volstaan met een aanvraag om een advies binnen dertig kalenderdagen, zijnde de kortste termijn waarvoor geen voorwaarde inzake spoedeisendheid geldt.

In de motivering wordt in de eerste plaats de wenselijkheid van de beoogde regeling geschetst, maar daarmee is nog niet aangetoond dat die regeling zo snel tot stand moet komen dat niet kan worden volstaan met een aanvraag om een advies binnen dertig kalenderdagen.

In de tweede plaats wordt betoogd dat rechtszekerheid moet worden geboden aan de werknemers en de werkgevers omtrent de beoogde regeling. Daarbij wordt echter voorbijgegaan aan het gegeven dat het belastingkrediet waarin wordt voorzien voor de periode van 1 mei 2023 tot 31 december 2024, pas een eerste keer voor het aanslagjaar 2024 kan worden benut. Aangenomen dat het de bedoeling zou zijn om de voor advies voorgelegde amendementen, met het wetsontwerp waarop ze betrekking hebben, aan te nemen voor het parlementaire reces, volstaat dat niet ter verantwoording van die spoedeisendheid. Het volstaat immers dat de ontworpen regeling nog voor 31 december 2023 haar beslag krijgt om in het aanslagjaar 2024 te kunnen worden toegepast. Ten slotte is de verplichting voor de betrokken werkgevers om de fietsvergoeding toe te kennen aan hun werknemers reeds van kracht, zonder dat wordt aangetoond of zelfs waarschijnlijk wordt gemaakt dat het nog niet bestaan van een fiscale

compensatieregeling daarvoor zou leiden tot rechtsonzekerheid bij de betrokken werkgevers en werknemers.

3. Uit wat voorafgaat volgt dat de adviesaanvraag niet ontvankelijk is.

*

RECEVABILITÉ DE LA DEMANDE D'AVIS

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée comme suit :

« De Kamer van Volksvertegenwoordigers (55K0685^(...)) en de regering (in kader van de beslissing gekoppeld aan de begroting voor het jaar 2023) hebben de sociale partners verzocht om de toekenning van de fietsvergoeding te veralgemenen over alle sectoren.

De sociale partners gaven aan deze verzoeken gevolg door het afsluiten van de CAO n° 164^(...) op 24/01/2023. Deze CAO trad in werking op 1 mei 2023 voorziet in een fietsvergoeding voor woon-werkverplaatsingen afgelegd met de fiets vanaf deze datum. Deze bijkomende fietsvergoedingen vallen binnen de loonnorm;

In deze CAO en in de bijgevoegde adviezen, werd gewezen op het noodzakelijke engagement van de regering om te voorzien in een compensatiemechanisme, dat gekoppeld werd aan de inwerkingtreding van de veralgemening van de fietsvergoeding;

Om rechtszekerheid te bieden aan de werknemers die van deze fietsvergoeding gebruik kunnen maken en om werkgevers in staat te stellen hun verplichtingen zo goed mogelijk na te komen, moet ook de wettelijke basis van dit compensatiemechanisme snel worden vastgesteld ».

2. La motivation invoquée ne comporte pas d'éléments pertinents et suffisamment concrets susceptibles de faire admettre que les dispositions en projet sont à ce point urgentes qu'il faille nécessairement recourir à une demande d'avis dans les cinq jours ouvrables. Il n'apparaît pas, notamment, pourquoi, au moment de la demande d'avis, une demande d'avis dans les trente jours civils, à savoir le délai le plus court qui n'est lié à aucune condition en matière d'urgence, ne pouvait suffire.

La motivation précise en premier lieu l'opportunité du régime envisagé, mais ne démontre pas pour autant que ce régime doit être mis en œuvre à ce point rapidement qu'une demande d'avis dans les trente jours civils ne peut suffire.

En deuxième lieu, il est allégué que le régime envisagé doit procurer une sécurité juridique aux travailleurs et aux employeurs. Il n'est toutefois pas tenu compte à cet égard du fait que le crédit d'impôt prévu pour la période du 1er mai 2023 au 31 décembre 2024 ne peut être utilisé pour la première fois que pour l'exercice d'imposition 2024. En admettant que l'intention serait d'adopter les amendements soumis pour avis, ainsi que le projet de loi sur lesquels ils portent, avant les congés parlementaires, cela ne suffit pas pour justifier cette urgence. Il suffit en effet que le régime en projet se concrétise encore avant le 31 décembre 2023 pour qu'il puisse être appliqué pour l'exercice d'imposition 2024. Enfin, l'obligation pour les employeurs concernés d'attribuer l'indemnité vélo à leurs travailleurs est déjà d'application, sans qu'il soit établi ou même rendu plausible que l'inexistence à ce jour d'un régime de compensation fiscale à cet effet pourrait être source d'insécurité juridique pour les employeurs et les travailleurs concernés.

3. Il résulte de ce qui précède que la demande d'avis est irrecevable.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE